

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕН ВЪСТНИКЪ

ВЪСТНИКЪ

ОРГАНЪ

на

РУСЕНСКАТА ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА

Излиза за сега въ края на всѣка седмица.

Абонаментъ:

за България: до края на
годишната 1.50 лева
за странство: 2 лева

Венчко що се отнаси до
вѣстника се издаваща
до Камарата

Единъ брой 15 ст.

За обявления се плаща:
по 20 ст. на редъ "гар-
мондъ" или заетото му
мѣсто. При повече отъ
трикратно публикуване,
се прави съотвѣтствую-
щата отстъпка, а за по-
големитъ обявления — по
специално споразумѣние.
Неплатени писма не се
приематъ.

Единъ брой 15 ст.

Петър Каравелов Русе

Съ държан и е:

1. Сдружаването на земледѣлцитѣ, занаятчиитѣ и търговцитѣ.
2. Условиата на търговията съ храни и брашна въ гр. Одринъ и икономическото положение на Одринския вилаетъ.
3. По въпроса за обявяване на стокитѣ въ митницитѣ.
4. Външна хроника: *Русия*. По житната търговия въ Русия.
5. Вътрѣшна хроника: Допълнителни избори за дѣйствителни членове на Камарата. По риболовната конвенция съ Ромъния. Външната търговия на Княжеството прѣз м. Май 1907 г. Навигацията по Дунава. Окръжното писмо на Централния Комитетъ на Българския Търговски Сюзъ. Извъ дѣятелността на Силистренското Търговско Дружество. Разпоредби до митницитѣ.

Сдружаването на земледѣлцитѣ, занаятчиитѣ и търговцитѣ.

Държавната помощ въ подигането на народния поминъкъ, особено при свърѣмената му сложностъ, се явява почти въ всички стопански области за необходима. Но колкото и разумно да бѣде оказвана държавната помощъ, спрѣмо което и да било съсловие, тя не може да даде желанитѣ резултати, ако не бѣде допълвана и съпровождана отъ съзнателното стрѣмление на подпомаганитѣ класи къмъ самопомощъ. Държавата и у насъ отъ редъ години се е ангажирала въ една на гледъ твърдѣ успѣшна дѣятелностъ по подигането на земледѣлието и отраситѣ му, но макаръ и да не отричаме извѣстенъ резултатъ отъ тази дѣятелностъ, все пакъ трѣбва да се признае, че тоя резултатъ не е такъвъ, какъвто би трѣбвало да бѣде въ сравнение съ правенитѣ жертви — това най вече

поради липсата на достатъчно съзнание и умѣние въ селското ни население, да може разумно и напълно да използва оказваната му държавна и обществена помощъ, както и на свойствената въ него бавна възприемчивостъ къмъ нови стопански въведения. Суровата дѣйствителностъ и у насъ дойде да потвърди и ще потвърди още по вече въ бъдаще, че трайния стопански напредъкъ не може да се гради само на държавната помощъ, а главно на народния трудъ, на прѣдприемчивостята, на групирането на производителнитѣ сили, на спестовността и множество други добродѣтели, които трѣбва да се насаждатъ и развиватъ въ народа ни.

Тѣй съдено, проявеното напоследъкъ отъ нашето земледѣлческо население въ конгреса на земледѣлческитѣ кооперации стрѣмление къмъ самостоятелно работене за подигането и подобрѣнието на селския поминъкъ, не може освѣнъ да възбуди едни основани надежди за едно по добро бъдаще, както въ самата държава, стопанската и политическа мощъ на която се крѣпи главно върху земледѣлческото население и производство, тѣй и въ цѣлото общество. Това стрѣмление на селското ни население къмъ самопомощъ е толкосъ по символично, особено като се явява въ единъ моментъ, когато венчко — индустриалци, прѣдприемачи, занаятчи, служачи и пр., подъ натиска на постояно изостроящата се икономическа борба и на отъжнелитѣ изобщо условия за животъ, обрънало и обръща очи главно къмъ държавния конягъ.

Съ организирането на селското население въ разнитѣ видове кооперации, венчки тия обединени въ сюзъ и ръководени добрѣ, би могло да се постигне цѣль прѣвратъ въ земледѣлието ни, защото чрѣзъ тия кооперации може да се дѣйствува въ благоприятна смисълъ не само върху земледѣлческото производство, върху селското стопанство изобщо, но и върху изди-

гането нравствения и умственъ уровеньъ на селското население. Постигането на материални блага чрезъ съединени сили, каквато е главната цѣль на кооперациитѣ, които блага отдѣлната личностъ, дребния производителъ въ своята изолираностъ не е въ положение да постигне никога,—не може да не повлияе за издигането на самосъзнанието за затвърдяване на вѣрата въ собственитѣ сили. Тогасъ само ще може да се подготви почвата за систематичното раздаване и разумно използване на държавното поощрение, защото, нека не се забравя, че и най добрата земеделъческа политика, ако тя е лишена отъ съдѣйствието и съзнанието на селското население, особено въ една страна като нашата, където господствува дребното земледѣлие, то тая политика не може да даде почти никакви резултати.

Ние нѣмаме за цѣль да разглеждаме тукъ въпроситѣ, съ които се е занималъ конгресътъ на земеделъческитѣ кооперации, нито да се произнесемъ върху взетитѣ по тѣхъ рѣшения. Едно подобно разглеждане би ни отвлекло и не подхожда за рамкитѣ на нашия вѣстникъ. За насъ въ случая важи да отбѣлжимъ значението на кооперацията за развитието и подигането на земедѣлието ни, а заедно съ това, и за цѣлото ни народно стопанство. Широкото разиространение на кооперацията не само за нашето, но изобщо за дребното земедѣлие е жизненъ въпросъ. Чрезъ нея само послѣдното добива прѣимуществата на едрото земедѣлие. То става не само способно да издържа конкуренцията му, но въ извѣстни отношения даже по жизнеспособно отъ него. Чрезъ разнитѣ видове кредитни, производителни и консумативни кооперации, както и тия за взаимно купуване на машини, сѣмена, торове, за взаимно продаване на земеделъчески произведения като храни, овоци, тютюни, яйца и пр., дребния земедѣлецъ се освобождава отъ най-жестокитѣ бичъ на селския производителъ—лихварството въ разнитѣ му проявления; отбѣгва се помощта на множество посредници, прѣдириематъ се множество подобрѣния въ начинитѣ на обработването на земята, на отглеждането на добитъка и използване произведенията отъ него и редъ други блага, които отдѣлния селянинъ никога не би билъ въ положение да постигне само на свои собствени сили. Кооперацията се отличава отъ другитѣ съдружнически форми не само поради особеното ѝ законодателно уреждане, не чрезъ легалния въ основата ѝ принципъ на солидарната и материална отговорностъ на всички съдружени и не толкова поради това, че тя има за цѣль да въздѣйствува за подобрѣние материалното положение на икономически по слабитѣ производителни сѣловия, но и поради обстоятелството, че, покрай тия чисто стопански цѣли, тя прѣсѣдва едновременно и такива отъ чисто идеално естество, а именно създаване и развиване духътъ на взаимностъ на подпомагане едни други, на дълга срѣмо ближния, а заедно съ това и срѣмо общността.

Чрезъ обединяването пъкъ на всички кооперации на едно дадено производително сѣловие (земедѣлци, занаятчии или работници) въ едно цѣло — въ сѣлози, проникнати отъ пълно съзнание за нуждитѣ на сѣловиято, което прѣдставяватъ, по лесно е тогава да се проучватъ, защищаватъ и прѣдвяватъ и общитѣ сѣловни интереси прѣдъ държавата, откогато това може да се постигне чрезъ сѣловнитѣ сѣлози на дребнитѣ производители, създавани главно съ цѣль да се въздѣйствува на държавата.

Въ съзнание именно на всички тия блага, които кооперацията прѣдставява за закрѣпяването на дребния производителъ, за цѣлия стопански животъ изобщо, ний виждаме, че и у насъ, както въ-странство, въ редоветѣ на радѣтелитѣ за кооперативното дѣло заставатъ видни обществени и политически дѣйци да допринесатъ съ своитѣ сѣлвети, отъ каквито всекога се нуждатъ кооператоритѣ, за поставяне развитието на кооперацията на правилни и солидни основи. Защото и тя, както всеко сдружение, може да напредва само при добро ръководство, при пълна прѣданостъ на дѣлото, при пълненъ съговоръ и при липсата на вътрѣшни вражди, които най-много застрашаватъ съдружническия животъ. Ний некрено бихме желали щото породилитѣ се наоселдѣкъ и въ това дѣло разединения, дѣлжими пакъ на лични сѣлвети и амбиции, да бждатъ прѣдолѣни въ интереса на доброто дѣло, да не се повтарятъ същитѣ игри, както е случая съ занаятчийството. И въ началото на занаятчийското движение къмъ организиране, на чело на него бѣха готови да се поставятъ повечето отъ виднитѣ дѣйци, които виждаме въ конгреса на земеделъскитѣ кооперации, но тѣ, поради вѣщия въ занаятчийската организация духъ, съетоха за добръ да се отстранятъ, да като подъ натиска на самата дѣйствителностъ на етапе необходимия обратъ, за да могатъ тѣ наново да влезатъ въ занаятчийската срѣда да бждатъ слушани и спомогнатъ съ това за организирането на занаятчитѣ въ кооперации, каквито досега официалната еснафска организация, макаръ това да е една отъ първитѣ ѝ задачи, неможа да създаде, нито пъкъ и пъкога ще създаде. Кооперацията по-лесно се създава и вирѣе на село отъ колкото въ града. Интереситѣ на селскитѣ земедѣлци сѣ еднакви. На село нѣма конкуренция, цѣната на житата се опрѣдѣля отъ вънпни пазаръ. Ако сжевда произведе повече и по-добръ, нѣма се опасностъ произвдението му да остане непродадено или да му се подбне цѣната. Не тъй е обаче въ града, гдѣто занаятчията работи за единъ ограниченъ районъ, почти само за мѣстното население, и се натъква на конкуренцията, не само на едрото производство, на търговията, но и на своя другаръ по професии. Сгѣжковенцията въ интереситѣ на отдѣлнитѣ занаятчии сѣ често много остри. Занаятчийския поминъкъ се разпада въ много категории, поради което занаятчитѣ не прѣдставяватъ такава компактна маса, както земедѣл-

цигѣ. Отъ тукъ и по-голямата мъчнотия за организирането на занаятчиигѣ. Когато земеделското население за своето коопериране не е могло и не може да избѣгне ръководството на външни за сръдата му интеллигентни сили, каквито въ случай се явяватъ народнигѣ учители, свѣщенцигѣ, чиновници на земеделческата банка, обществени дѣйци и пр., толкова по-малко може да направи това занаятчиигѣ, ако то трѣбва да се организира въ кооперации, чрезъ които само ще може да си помогне и да подобри материалното си положение. Но нека не ни се сърди занаятчиигѣ, ако му завимъ, че тъй както сега е поставена и ръководена организацията му, външни сътрудници за своето дѣло то мъчно ще спечели, защото, прѣди всичко, ще се натъкнатъ на противодѣйствието на сегашнигѣ му „единствени приятели“, които не подбиратъ сръдствата за да изложатъ всички онии, които се опитватъ да взѣтъ нѣщо ново въ сгрѣменията и живота на сегашнигѣ ни организирани еснафи. Едно подобно сътрудничество, обаче, е възможно при една по-голяма търпимостъ на мигънията и при една не принудителна организация, а такава поставена на свободни и несвободолюбиви начала.

Въ слѣдующия брой ще изгъкнемъ накъсо и различието между сдружаванията на дребнигѣ производители и тия на търговското съсловие, за да можемъ да оирѣдѣлимъ по-ясно въ какви сдружавания трѣбва да се организиратъ занаятчиигѣ.

(Слѣдва).

Условията на търговията съ храни и брашна въ гр. Одринъ и икономическото положение на Одринския вилаетъ.

(За свѣдѣние на нашигѣ експортъори, извлечение отъ рапорта на Княжескии търговски агентъ).

Споредъ свѣдѣнията, които има Камарата, липсата на храни въ Одринския вилаетъ започва се повече да се чувствува, вследствие на което турското правителство отъ 1 ноември е постановило да се освобождаватъ отъ мито до 1 януари 1908 г. с. с. всички видове храни, които идатъ отъ странство. При все това, обаче, на нашигѣ експортъори се налага една голяма прѣдпазливостъ въ настоящия моментъ и не трѣбва да се съблазняватъ отъ перспективата за високи цѣни въ Одринското тържище. За сега не е за прѣпоръчване да се внасятъ изведнажъ голѣми количества храни било, въ гр. Одринъ, било въ другигѣ градеки центрове въ вилаета, защото снабдяванетоъ съ храни става въ малки количества изъ день въ день. При липсата на капиталисти отъ една страна, които да екладирагѣ по-голями количества храни, както и при ограниченото число на търговцигѣ на храни, вследствие на което въ тържището не ежцествува почти

никаква конкуренция, а отъ друга — при ограничението на кредита и покачването лихвигѣ толкова по причина на етоманското положение на вилаета, както и поради общата парична криза — прииждането на повече храни отъ които еж потрѣбни за нѣколко дневната консумация ще прѣдизвика такова голѣмо спадане на цѣнигѣ, което би причинило грамадни загуби на вносителигѣ. При това положение на работигѣ нашигѣ експортъори би трѣбовало да бждатъ крайно прѣдпазливи не само по отношение на количеството на хранигѣ, които ще внасятъ, а още и по отношение избора на комисионеригѣ-кореспонденти, съ които ще работятъ.

Положението на одринското тържище е тъй слабо, цото никой не може да бжде сигуренъ даже и съ най-солидната търговека къща. Кolkото и да бжде прѣдпазливостъ за оежждане въ търговията, при сегашното положение тя е за прѣдпочитане и се налага отъ обстоятелствата.

Ние бихме съветвали нашигѣ търговци-експортъори да внасятъ въ Одринъ само прѣдварително продадени стоки или, ако това е възможно, да иматъ тамъ свой складъ, а въ случай, че ежключатъ продажби съ почекъ, да приематъ само такива полицы, които могатъ веднага да се иконтиратъ въ нѣкое кредитно учреждение. Изпращането стоки на консигнация до търговци комисионери, за да бждатъ продадени тукъ на почекъ и по обикновенигѣ търговеки начала е крайно рисковано.

За сега въ Одринъ има екладирани храни и брашна за не повече отъ 20—25 дни. Освѣтъ това нѣма доставенъ въ достатъчно количество и фуражъ за пудигѣ на войската.

Одринското тържище, освѣтъ по причинигѣ казани по-горѣ (неурожая и общата парична криза) е много *натегнато* още и вследствие на друга една причина. Както е извѣстно, гр. Одринъ е важно пазарище за пашкули не само за тѣзи, които се произвеждатъ въ вилаета, но още и за онии отъ Южна България. По настоящемъ има екладирани значителни количества пашкули, които вследствие спадането на цѣнигѣ за дълго време още, може би, не ще могатъ да бждатъ продадени.

Обстоятелството, че въ този артикулъ еж имобилизирани по-голямата частъ отъ разполагаемигѣ въ града капиталы — е поставило въ твърдѣ трудно положение всички търговци, а особено това се чувствува отъ като настѣжи едно ограничение на кредитигѣ и повишенцето на лихвигѣ. Етоманската банка е повишила лихвигѣ за авансигѣ, правени сръщу депозитъ на стоки отъ 6% на 8%, а за обикновенигѣ заеми и иконтото отъ 7% на 9% и 1% комисиона. Заедно съ това е ограничила до минимумъ личнигѣ кредиты. При туй положение лесно е да си прѣдставимъ каква ще бжде лихвата у частнигѣ банкери.

Маршескигѣ брашна, обаче, които до скоро едва

се заблѣзваха въ тукашната пиаца, сега, по причина на сравнително низкиѣ цѣни, заематъ видно мѣсто. Цѣната имъ франко Серкеджи е била условена отъ доставчицитѣ на войската и други търговци по 85 гроша чувала (74.50 кгр.) по турска лира 100 гр. Тѣзи брашна сѣ до толкова долнокачествени, че не могатъ да се употребяватъ, безъ да бждатъ размѣсени съ мѣстни.

Българскитѣ брашна и до сега не сѣ могли да си пробиятъ пхтъ въ Одринското тържище. Една отъ главнитѣ причини за това по-рано сѣ биле високитѣ имъ вносни цѣни. Сега пъкъ къмъ тази причина трѣбва да се прибави и конкуренцията на мареилскитѣ брашна, които, както казахме по-горѣ, за да бждатъ пустнати въ продажба трѣбва да бждатъ смѣсени съ брашно отъ чиста червенка или жито, каквото търговцитѣ прѣдпочитатъ, за да бждатъ сигурни въ качеството му, да приготвяватъ сами въ мѣстнитѣ воденици. Тази смѣсь има вече изгледа на по-доброкачествено брашно, на което и цѣната става тѣй износна, щото и най-доброкачественитѣ брашна мъчно могатъ да му конкуриратъ.

По настоящемъ цѣнитѣ на хранитѣ въ тукашнитѣ тържища сѣ на спадане, вслѣдствие на прѣмъхане митото и пристигането на хранитѣ, купени отъ Ромъния отъ турскогo правителство за раздаване на селското население за сѣме.

Икономическото положение на населението въ вилаета е изобщо лошо, а на земеделчeskото тежко. Това се отнася особено за ония центрове, въ които поминъка се състои изключително въ произвеждането на зърнени храни. Центрове като Ортакойско, Суфлийско, Димошишко и Мустафанапанско до нѣкъдѣ, гдѣто поминъка е отглеждане на буби и Скечанско съ своитѣ тютюни, стоятъ сравнително добрѣ и ще могатъ да прѣкаратъ зимата безъ лишения. Черна нищета, обаче, не грозятъ никой кѣтъ на вилаета. На всѣкъдѣ, гдѣ повече, гдѣ по-малко нѣкой отъ земеделческитѣ артикули все що годѣ е далъ по-добра реколта, а освѣнъ това населението има запаси, било въ пари, било въ храни и добитѣкъ, който ще може да продаде за да се закрѣпи до нова жетва. Лоша сиромашия, по всѣка вѣроятност и гладъ, застрашава само опожаренитѣ и разорени прѣвъ време на възстанieto села въ Лозенградския санджакъ и населението отъ самия Лозенградъ, поминъка на което се състои изключително въ лозарството. Тая година лозята, макаръ и да дадоха добъръ и отъ извънредно качество плодъ, както гроздето, така и вината, обаче, останаха непродадени и едва ли ще бжде възможно да се продадатъ, защото при липсата на външни тържища за тѣзи вина и при бѣдността, въ които се намира населението, което за сега е и единичкия консуматоръ — не ще могатъ да се намѣрятъ купувачи. Но и по-рано положението на лозаритѣ и винаритѣ

не бѣше добро по причина на разореннето на този край прѣвъ време на послѣдното вземане.

За да се види въ какво притѣненіе ще да се намиратъ лозаритѣ и винаритѣ въ Лозенградско, достатъчно е да споменемъ, че въ града има повече отъ 1,000,000 оки старо вино и виното отъ тазигодшната реколта, прѣвъ която е набрано около 24,000,000 оки грозде, което се е прѣдлагало отъ 5—10 гроша мѣрата отъ 8 оки, съ лира турска 130 гр. или нанолеонъ 121 гр. И при тия низки цѣни пакъ е нѣмало кой да го купи. А лозаритѣ и винаритѣ, както и всички ония, които наврѣдъ изъ района обработватъ земята — сѣ българи.

Туй що най-много грозятъ вилаета и върху което още отъ сега трѣбва да се обърне вниманието на нашитѣ скотовѣдци, — то е разпродаването редомъ на всичкия добитѣкъ, едно по причина на екшния фуражъ и друго — отъ нужда, за да могатъ стопанитѣ съ добитѣтъ пари да поерѣщнатъ по-належащи нужди. Цѣнитѣ на добитѣка, а заедно съ това и ония на месото, сѣ спаднали до неимовѣрностъ. Овчото и говедко месо, оката на което се плащаше по-прѣди отъ 5—8 гроша зл. сега се купува отъ 3—4 гроша, вървѣни голѣмия износъ, който се прави за Цариградъ. При това изтрѣбление на добитѣка прѣвъ зимата, не е изключена възможността, съ настѣване на лдуцата пролѣтъ да се почувствува единъ голѣмъ недостигъ отъ месо въ Одринско и тогасъ цѣнитѣ на тоя артикулъ далечъ да надминатъ прѣдишнитѣ и да стане нужда да се внася добитѣкъ и отъ вънъ.

Това, което се казва тукъ за състоянието на скотовѣдството въ Одринско, може да се приспособи смѣло и за нашето скотовѣдство. Тази година болшинството отъ скотовѣдцитѣ и селскитѣ стопани, отчаяни че не ще могатъ да изхранятъ добитѣка си въ прѣдстоицата зима, вслѣдствие липсата на фуражъ и високитѣ цѣни на сѣното, разпродадоха по-голѣмата частъ отъ него за ничтожни цѣни. Имало е случаи въ района на Камарата, — на вѣрваме смѣлото да се случило и въ останалата частъ на Княжеството — гдѣто притежателитѣ на добитѣкъ сѣ молили настойчиво касанитѣ да имъ купятъ говедата или овцитѣ даже и за нищожни цѣни, само и само да се отърватъ отъ тѣхъ и да ги не гледатъ какъ се измѣчатъ отъ гладъ. Всичкитѣ тѣзи неблагоприятни послѣдствия отъ настоящата неурожайна година нанесохъ единъ чувствителенъ ударъ на нашето скотовѣдство, отъ който то не ще може да се съвземе въ продължение на цѣлъ редъ години.

ПРИТУРКА

на

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНЪ ВЪСТНИКЪ

къмъ брой 8.

Прѣгледъ на цѣнитѣ въ разнитѣ тържища въ страната и странство.

Цѣни на зърненитѣ произведения по Дунавското

Българско крайбрѣние

Русе, 24 ноември 1907 год.

Тържището безъ всѣкакви едѣлки за експортъ.

Цѣни на брашната, трицитѣ и пр.

Брашно № 0000	Торба 75 кгр.	31·50 лева
" № 000	"	29·50 "
" № 00	"	28· "
" № 0	"	27· "
" № 1	"	26· "
" № 2	"	" "
" № 3	"	25· "
" № 3 1/2	"	23·50 "
" № 4	"	22·50 "
Трици	за 100 кгр.	14· "
Ирмикъ	за 100 кгр.	15· "

Цѣнитѣ на брашната, трицитѣ и ирмика въ гр. Силистра.

23 ноември 1907 год.

Брашното № 0000	торба 75 кгр.	29·— лева
" № 000	"	— "
" № 00	"	26·— "
" № 0	"	25·50 "
" № 1	"	23·50 "
" № 2	"	23·— "
" № 3	"	22·50 "
" № 3 1/2	"	нѣма "
" № 4	"	20·50 "
Трицитѣ	100 килограма	12·— "
Ирмика	" "	13·— "

Житното тържище въ Варна.

продадени сж:

20 ноември 1907 год.

Жито	8 вагона либра	53 1/2—59 1/2 цѣна	19·35	22·30
Кукурузъ	1 "	" "	—	14·20

Житното тържище въ Бургасъ.

продадени сж:

16, 17 и 19 ноември 1907 год.

Жито	17 вагона либра	56 3/4—61 цѣна	20·90	22·—
------	-----------------	----------------	-------	------

Житното тържище въ Браила.

17 ноември 1907 год.

Жито	3 вагона кгр.	71—74 цѣна	17·75	19·25
Ржжъ	7 3/4 "	68500—71300 "	18·10	18·40
Ячемикъ	26 3/4 "	53700—66 "	14·—	15·30
Овесъ	" "	" "	"	"
Кукурузъ	43 "	75—81 "	12·10	13·—
Просо	" "	" "	"	"
Грахъ	9 "	" "	15·05	16·—
Бобъ	25 "	" "	15·80	21·50

19 ноември 1907 год.

Жито	9 вагона кгр.	72—77 цѣна	17·50	20·40
Ржжъ	2 "	69500—69500 "	18·25	18·30
Ячемикъ	42 "	56—65500 "	14·—	15·35
Овесъ	1 "	42600—42600 "	—	13·25
Кукурузъ	205 1/4 "	74—80200 "	12·—	13·—
Просо	3 "	75—75 "	9·80	10·50
Грахъ	4 "	" "	15·40	17·—
Бобъ	23 "	" "	15·75	21·75

Цѣни на колониалнитѣ стоки на едро, въ гр. Русе.

На 24 ноември 1907 год.

Захаръ	Касата 50 кгр.	лева	44·50
Кафе I-во качество	"	"	2·20
" II-ро	"	"	2·10
" III-то	"	"	2·—
Чай	"	"	480 520
Оризъ Английски	торба 100 кгр.	"	35·—
" Италиански „Extra“	"	"	47·—50·—
" жълтъ I качество	"	"	40·—
" II "	"	"	37·—
" Белгийски	"	"	39·50
" Пловдивски	"	"	45·50
Маслини килограма	0·43—0·50—0·55—0·60—0·65	"	"
Дървено масло I-во качество	"	"	1·45
" II-ро	"	"	1·35
" III-то	"	"	1·30
Сапуни бѣли Айвази „Extra“	"	"	0·78
" Метелинъ I качество	"	"	0·75
" Варненски	0·56—0·60—0·65	"	"
" зелени Метелинъ I качество	"	"	0·66
" Варненски	"	"	0·62
Скробяла „Collmann's“, каса отъ 25 кгр.	"	"	21·—
" „Hoffmans“, " " 25 "	"	"	20·—
" „Слонъ“	"	"	18·50
Сода кристалъ	"	"	15·50
Нишадъръ буци	"	"	1·25
" калъпи	"	"	1·20
Зачка варели 50 кгр. нето	"	"	4·70

Сода бикарбонатъ „окстра“ варелъ него 47 кгр.	л.	11-50
Сода каустикъ 60°—62°	„	35—
„ „ 70°—72°	„	38-50
„ „ 72° варели 300 кгр.	„	38—
Синъ камъкъ за продаване % кгр.	„	85—
„ „ прѣдаваемъ началото 1908 г. %	„	70—
Канела	„	1-80
Черъ пиперъ фасонъ Сингатуръ	„	1-62
Лимонова солъ I качество каса 10 кгр.	„	35—
„ „ „ „ „ 11 „	„	40—
„ „ „ „ „ 12 „	„	42—
Солъ каменна черна 100 кгр.	„	15-80
„ бѣла 100 „	„	16—
Газъ Батумски каса	„	11—
„ Ромънски „	„	9-70
„ „Steaua Romana“	„	10-50
„ Оршовски	„	10-50
Бензинъ 680° 100 кгр.	л.	55—
„ 700° — 710° 100 „	„	45—
„ 730° — 745° 100 „	„	37—
Сламена книга жълта 100 „	„	34—
Книжни кисии 100 „	лева	50—52—
Локумъ Цариградски 15 кутни въ кгр.	„	0-95
„ „ 13 „ „	„	0-92
Халва въ обли телекии	„	1-05
Грисъ торбичката 5 кгр.	„	2—
Фиде мѣстно каса 8 кгр.	„	6-20
Макарони 8 „	„	6-20
Вѣжа италиански бѣли	„	1-80
„ „ черни	„	1-55
Торби калкутеки 2 ¹ / ₄ либри	„	0-87
„ „ 2 ¹ / ₂ „	„	0-95
„ „ — Tagraulung 1000 грама	„	1-30
„ австрийски калкута	„	1-12
Рафия	„	0-75
Свѣщи каса 3 ¹ / ₂ кгр.	„	6—
Леблебии Сира % кгр.	„	42—
„ Елеме	„	46—
Фастъци бѣли	„	—70
„ червени	„	—68
Сакъзъ дребенъ килограма	„	5-75

Цѣнитѣ на желѣзария, метали и разенъ строителенъ материалъ.

Желѣзо шведско 100 кгр.	30—
„ австрийско 100 кгр.	28—
Стомана Графъ Турнъ 50 кгр.	25—
Цинкъ „ 100 „	92—93
Циментъ „Beocsin“ 150 „	10-50
„ „Portland“ 150 „	13—
Варъ хидравлическа, тонгъ	42—
Бейзиръ „Imperial“	1-08
„ „Крокодилъ“	1-12
Ламарина № № 6—14 връзката	14-50
„ галванизирана № 12	24—
Цинкова ламарина 100 кгр.	100—
Бѣло телеке № 30, 40, 56, каса	24-50
Гвоздеи, базата лева	37—
Джамове до 40 пола, касата	23-50
Туткалъ	1-05
Дъски I качество за столарски издѣлия, кубика	75—
Дъски обилковени, кубика	65—
Дъски II качество, кубика	58—
Четвъртити дървета, кубика	60—65

Цѣнитѣ на прѣждитѣ въ града Русе.

На 24 Ноември 1907 г.

Прѣжда английска къвракъ № 8/14	лева	13-20	13-50
„ „ суланъ № 4/12	лева	10—	11—
„ „ прѣсукана бѣлена (къвракъ кастарли)			
	№ 8/14	лева	14-70—14-75
Смъщата № 18/24		лева	17—
Варненска прѣжда къвракъ № 10			17-05
Мегелинска „ суланъ I кач.			10—
Индийска „ „ II „			9-20
Смирненска „ „ № 4—10			9-50
„ „ къвракъ № 4—10			10-45

Текущи цѣни на Одринското тържище.

Означение	Цѣни на 31 X.		Мѣра
	гроша	гроша	
1. Пшеница загария	130	пари	131 пари ока
2. Червенка	128		120 „
3. Ечмикъ	114		114 „
4. Царевница	108		110 „
5. Ржлъ	116		117 „
6. Овсѣ	—38		—38 „
7. Просо	—36		—36 „
8. Капладжа	—40		—40 „
9. Кушъ-оту	23		23— кило
10. Меглено сѣме	—28		—28 ока
11. Брашно отъ загария	132		132— човаль
12. „ „ червенка	125		125— „
13. Пашкули жълти	6220		6220 кило
14. „ бѣли	6220		6220 „
15. Захаръ	234		234 ока
16. Кафе	730		730 „
17. Сусамъ	410		410 „
18. Фасулъ	124		124 „
19. Вълна	1020		1020 „
20. Газъ	43		43— каса

Цѣнитѣ на нѣкои артикули въ Русия.

Зърнени произведения. Настроението на вътрѣшнитѣ пазари е слабодѣтелно, но въобще устойчиво; прѣдложенията сж слаби, сираса умѣренъ; на срдневоложкият пазари оборотитѣ сж ограничени, купуватъ само мелничаритѣ и то само жита, цѣнитѣ на които сж устойчиви; пазари на ржжъта е по-слабъ. Въ заволжския районъ е тихо и клони къмъ понижение; прикждането на кола съ храна се е подобрило. Въ пазаритѣ на централния районъ слабодѣтелно, макаръ и доволно устойчиво.

Както и по-рано въ пристанищата нѣма оживление, тъй като заграничния сирасъ е слабъ; сдѣлжитѣ за вътрѣшно употребленне сж сжщо слаби.

Нефтени стоки. Баку, 16 Ноември. — Настроението на нефтения пазаръ е неопрѣделено. Изнесени сж нефтени продукти всичко 50,000 пуда, въ това число нефтени останки 9500 пуда. Станали сж сѣдуюцитѣ сдѣлки: астраханското нефтопромишлено дружество е продало на руското нефтено д-ство 100000 п. биби-сибатски нефтъ по 25¹/₂ коп.; Харабуновъ на Левина 100000 п. тежакъ балагански 24⁵/₈ к. и двѣтъ продажби сж платими при прѣдаването.

Настроението съ газтъ въ Антверпенъ е твърдо, а въ Лондонъ устойчиво. Въ Хамбургъ настроение устойчиво. Американски газъ 7-55 м.

Ню-Йоркъ, 16 Ноември. — Цѣнитѣ на прѣчупения газъ сж биле: въ сандъци 10-90 ц., Standart White 8-75 ц., наливенъ 5-00 ц.

Т њ р г о в е .

Доставка на:

Канцеларски материали. Въ Софийското Окръжно Финансово Управление ще се произведе търгъ на 28 Декем. т. г., за доставяне на *канцеларски материали* за сума 21614 лева. Респективното обявление за търга носи № 63872—17 XI 907, а поемнитѣ условия и списъкътъ № 2096 се намиратъ на разположението на интересующитѣ се въ материалната служба при Дирекцията на Желѣзницитѣ.

*

16,000 кр. бейзиръ. Въ Софийското Окръжно Финансово Управление ще се произведе търгъ на 22 Декем. т. г. за доставяне *16,000 кр. бейзиръ* на сума по дениза 19200 л. Респективното обявление за търга носи № 63695—16 XI 907, а поемнитѣ условия по него и списъкътъ № 2097, могатъ да се видятъ отъ интересующитѣ се въ материалната служба при Дирекцията на Желѣзницитѣ.

Български Търговско-Промисленъ Музей

и

Информационно Бюро

при

Русенската Търговско-Индустриална Камара

Улица „Александровска“.

ИНФОРМАЦИОННОТО БЮРО доставява адреси и справки досѣлно българската промишленостъ, а също свѣдения и адреси по всичкитѣ клонове на чуждестранната търговия и индустрия, касателно разни професионални училища, като дава и указания за специални съчинения и ръководства (на разни езици) по индустрията и занаятитѣ.

МУЗЕЙ е отворенъ всѣки присѣственъ денъ и може да се посѣщава за разглеждане изложенитѣ произведения на Българската фабрична и рѣчна промишленостъ. Музей взема порѣчки за каквито да било български произведения, между които влизатъ и разнитѣ издѣлия отъ последнитѣ Занаятчийска Конкурсна Изложба.

Интересующитѣ се могатъ да прѣгледатъ и да дадатъ порѣчки за слѣднитѣ произведения отъ Конкурсната Изложба, находящи се сега изложени въ Музей:

ДЪРВОДЪЛСКИ ИЗДѢЛИЯ на Петко Мариновъ Русиновъ, Троянъ: дървени медицински стетоскопи, дървени кавали.

ДЪРВОДЪЛСКИ ИЗДѢЛИЯ на Иванъ Доновъ, с. Орѣшакъ (Троянско): дървени бакла, бурета, дървени боркани.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Петръ А. Коларовъ, Елена: дървени тавички съ дървени стакани.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Доско Ц. Чернаевъ, Русе: Дървени транспаранти (жалузии) съ лепенъ козани, а също и съ желѣзни верижки.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Димитръ Ст. Търназовъ, Тутраканъ: орѣхови бастуни съ инкрустации.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Агопъ Касабианъ, Тутраканъ: бастуни съ инкрустации, разкошни тоалетни кутни съ инкрустации.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Иванъ Венковъ, Тутраканъ: Сита.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Михалаки Ангеловъ, Силистра: позлатени рамки отъ масивно извадено дърво, дървени вили пещенски моделъ, автоматични пловалници.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Добри Ивановъ, Русе: Рамки отъ дърво голѣмъ форматъ.

МУЗИКАЛНИ ДЪРВЕНИ ИНСТРУМЕНТИ на Кр. М. Райковъ, Тетевенъ: Цигулки, китари, мандолини.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на П. Ив. Влаковски, Троянъ: Табли за игране, масички тоалетни съ огледала.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Василъ Алексиевъ Софевъ, Русе: Етажерки, масички и рамки махагонени.

ДЪРВЕНИ ИЗДѢЛИЯ на Бр. Ив. Коларови, Търново: разни съгващи се малки, ерѣдни и голѣми градински и други столове (Chaises—longues, etc.).

Въ слѣдващитѣ броеве ще се изброятъ сарашкитѣ, обучаарскитѣ, грънчарскитѣ, кожухарскитѣ и златарски издѣлия.

Тютюнъ една партида доброкачественъ изъ Сѣверна България отъ 200 до 300,000 кгр. се продава.

Орѣхи тазгодишна реколта до 10 вагона, прѣдадени Дунавско пристанище, продаватъ се.

Медъ въ значителни количества за експортъ, разполагаемо количество отъ 3,000 кгр. нагорѣ.

Споразумение при Информационното Бюро на Русенската Търговска Камара.

Награденъ съ бронзовъ медаль и Почетенъ дипломъ въ Лиенското Изложение. Награденъ съ втора награда въ Занаятчийската Конкурсна Изложба на Русенската Търговска Камара прѣвъ 1907 г.

— ПЕЙКО ГРОЗЕВЪ —

с. ЧЕРВЕНА - ВОДА (Русенско).

Работилница за желѣзни тѣрмѣци, овощарски и лозарски ножици, удобрѣни навсѣкъдѣ отъ специалисти.

5—1

ВЪ СКЛАДА НА

— БОГДАНЪ БЕЧЛИЕВЪ —

ВЪ ГР. ЛОМЪ

се намира за проданъ **фруктовъ одетъ** отъ фабриката на **Братия Браунъ — Будапеща.**

3—3

УНГАРСКА ГАЗЪ

марка „Пъленъ мѣсець“

отъ

Оршовската Акционерна Фабрика

постояненъ складъ

при

М. Д. КЕРЕКОВСКИ & С^ИЕ, РУСЕ.

10—2

МАГАЗИНА БР. Н. КЕСТАНИЯНЪ РУСЕ

Се прѣмѣсти вече въ голѣмия магазинъ бившигъ „Лувръ“ и се е снабилъ съ голѣмо количество **обуща, галоши и модни галантерийни стоки за зимния сезонъ** и умолява досегашната си клиентела да посетити новия магазинъ.

За винаги ще сме послѣдователни въ нашия принципъ: **Хубаво и Евтино.**

3—3

ШЕВНИТЪ МАШИНИ И ВЕЛОСИПЕДИ „ГРИТЦНЕРЪ“

сж най-солиднитъ, най-доброкачественитъ и най-добрѣ гарантиранитъ.

Продаватъ се съ гаранция и на срочни изплащания.

Фабриката „ГРИТЦНЕРЪ“ е най-първата и най-голѣмата въ цѣла Европа. Ежедневно работятъ въ нея по вече отъ **3,200** души работници. Притежава първостепенни награди отъ всички всевътѣски изложения. Прѣимуществата на гритцнеровитъ произведения сж очебидни. Умолява се почитаемата публика да сравнява и тогава да се рѣшава да купува. Цѣнорасписи, уплътнения и поправки гратиесъ.

Учителки по бродировката на разположение.

Единствени депозитѣори за цѣла България:

БР. К. БЪКЛОВИ, РУСЕ

Клонове СОФІЯ: улици | „Лега“ № 14.
„Мария Луиза“ № 24.

Прѣдставителства въ всички градове на Княжеството.

ПРЪСНО НОРВЕЖКО РИБЕНО МАСЛО „ЕКСТРА“

пристигна въ аптеката на **Никола Досевъ, Русе.**

3—2

ПРѣМѣСТИХЪ КНИГОВЪЗНИЦАТА СИ

до книжарницата на г-на Симеонъ Симеоновъ, въ улица „Романовска“ № 9.

Съ почитание: **Ив. А. Сърдчалиевъ.**

3—2

„ДЮРХЕРЪ“

НАЙ ХУБАВИ

и

ВКУСНИ

ШОКОЛАДИ

3—3

ТОДОРЪ ПЕТРОВЪ, РУСЕ ПЕЧАТНИЦА, КНИЖЕНЪ МАГАЗИНЪ

съ разни видове хартии, канцеляр. и учил. материали и заведение за изработване;

Търговски тефтери, правителствени регистри, училищни тетрадки и др.

Основана въ 1887 година.

Приема да печати всѣкакви порѣчки въ най-бързо врѣме:

Вѣстници, списания, брошури, канцелярски тефтери, бланки, призовки, крѣпостни актове, пълномощия и др., съ всѣкакъв видъ цвѣтни бои и съ най-модерни шрифтове букви разни търговски фактури, бланки за писма, меморандуми, записи, полици, циркуляри, училищни свидетелства, етикети и други, разни визитни карти, годожки и вѣнчални билети, съ изящни красиви каллиграфни букви и монограми.

Съ най-умѣрени цѣни.

Печатницата и Книжния Магазинъ се намиратъ въ ул. „Флотска“ № 51, задъ Окръжното Управление.

Въ печатницата се приематъ и ученици за слово-слагатели, машинисти и книговѣзци.

По въпроса за обявяване на стокитѣ въ митницитѣ.

Въ закона за митницитѣ се срѣщатъ разпоредби досѣдно обявяване и обмитване на стокитѣ, които изпълнявани съ всичката строгостъ на закона, съставляватъ отъ една страна спѣнка за наврѣмненото освобождение стокитѣ отъ митницитѣ, а отъ друга — излагатъ въ много случай на глоби търговцитѣ притежатели на стокитѣ — безъ тѣ да сж имали нѣкаква умисль (скрито желание) да оцѣтятъ държавното съкровище. Отъ такъвъ характеръ напр. е прѣдписанието на чл. 124 буква б отъ закона за митницитѣ. Споредъ този членъ, декларациитѣ, съ които търговцитѣ обявяватъ стокитѣ си прѣдъ митницитѣ, трѣбва да съдържатъ освѣнъ общепотрѣбителното наименование на стокитѣ въ търговията, но и качествата имъ и другитѣ необходими свѣдѣния за правилното приеспособление на тарифитѣ. Това прѣдписание на цитирания членъ за сега, особено при липсата и на азбученъ показалець за стокитѣ, е едно отъ най-мѣчно изиглянимитѣ, защото при сложността на сегашната митнишка тарифа тарифирането на стокитѣ е извънредно мѣчна работа, не само за митнишкитѣ чиновници, специалната длъжностъ на които е да изпълняватъ тази функция на митнишката служба, но дори и за експертната комисия при Финансовото Министерство, на която задачата е да разрѣшава възникналитѣ спорове между търговци и митницитѣ по тарифиране на стокитѣ. Толкова по-трудно е това за търговцитѣ, особено при липса на точни свѣдѣния въ фактуритѣ имъ — да окачествятъ така подробно стокитѣ си, както това се изниква отъ съотвѣтнитѣ статии на тарифата, по които ще бждатъ отнесени отъ митнишкитѣ чиновници. Изискванията на визирания членъ отъ закона за митницитѣ не могатъ се изпълни точно дори и въ случаитѣ, когато търговцитѣ пожелаятъ да се възползуватъ отъ правото, което имъ дава чл. 131 отъ сѣщия законъ, а именно да отварятъ прѣдварително колетитѣ и слѣдъ това да описватъ и обявяватъ въ декларациитѣ съдържащитѣ се въ колетитѣ стоки. Тази невъзможностъ се дължи пакъ на посоченитѣ по-горѣ причини — сложността на тарифата и пр. Съзнавайки тази мѣчнотия, Министерство на Финанситѣ съ окржко № 4701 отъ 1906 г. бѣ разпоредило да не се заставляватъ търговцитѣ да обявяватъ подробно стокитѣ си до второ разпореджане. Това умѣтено нареждане за сега обаче на практика не се вече прилага. Митнишкитѣ управления навѣрно като иматъ прѣдъ видъ врѣмения му характеръ, а отъ друга страна вълѣствие постояннитѣ прѣдурѣждения отъ сѣщото Министерство — да се слѣди за спазване отъ търговцитѣ на чл. 124 отъ закона за митницитѣ — не рѣдко правятъ спѣнки на търговцитѣ, които при написване на декларациитѣ не сж се съобразили съ изискванетоъ да обявятъ подробно

стокитѣ си. Въ Камарата ежедневно постѣпватъ оплаквания за налагане глоби по това неправилно обявяване на стокитѣ. За да могатъ да избѣгнатъ глобитѣ търговцитѣ често прибѣгватъ къмъ нещълно обявяване на стокитѣ си, като прѣдоставятъ на митницата да ги подведе подъ съотвѣтната статия. Въ такива случаи обикновено търговцитѣ се излагатъ на други щети, защото, ако декларациитѣ имъ не бждатъ приети поради нещълнота, то имъ се поврѣщатъ за съставене на нови съ подробно окачествяване на стокитѣ, вълѣствие на което могатъ да пропуснатъ прѣдвиденитѣ въ чл. 109 отъ закона за митницитѣ 48 часовъ срокъ за подаване декларациитѣ отъ занезванетоъ стокитѣ въ магазинната книга и да плащатъ магазинажъ за прѣстояване на стокитѣ повече отъ 4 дни въ магазинитѣ на митницитѣ.

Ние въ тия си бѣлѣжки имаме за цѣль да подигаме въпроса за неправилното окачествяване на стокитѣ отъ търговцитѣ ни, вълѣствие невладение на сложната материя по тарифа на стокитѣ, а не отъ желание да се оцѣтятъ интереситѣ на фиска — неправилностъ за която имъ се налагатъ глоби по силата на чл. 354 отъ закона за митницитѣ. По тоя въпросъ специално ще се занимаемъ въ единъ отъ слѣднитѣ броеве на вѣстника ни. За сега само, като изтъкваме строгостъта на чл. 124 отъ закона за митницитѣ, ние мислиме, че се налага отъ интереситѣ на търговията, безъ да се уврѣжда съ иѣщо хазната, да се съблюдаватъ по указанитѣ по горѣ съображения разпореджанията на помѣнатото по-горѣ окржко, та да се избѣгнатъ изброенитѣ отъ насъ послѣдци отъ строгото прилагане на членъ 124 отъ закона за Митницитѣ.

ВЪНШНА ХРОЙНКА

Русия.

По житната търговия въ Русия. На 31 октомври н. г. сж биле открити въ С.-Петербургъ, въ помещението на Министерството на Търговията, заседанията на комисията, назначена да изслѣдва причинитѣ за поскъпването на храниитѣ въ вътрѣшнитѣ тържища и да посочи мѣропринятата, които трѣбва да се прѣдприематъ за урегулирането на търговията съ храни въ Русия.

Тази комисия е заседавала подъ прѣдседателството на Министра на Търговията и се е състояла отъ слѣдующитѣ лица: прѣдставителитѣ на Министерствата на Търговията и Промышленостъта, на Вътрѣшнитѣ дѣла, на Житницата и Съобщенията и на Финанситѣ; отъ прѣдставителитѣ на главното управление на землеустройството и земледѣането, отъ прѣдставители на земегвата отъ 11 губернии, прѣдставителитѣ на 18 борсови комитети, прѣдставителитѣ на търговцитѣ и промишленцитѣ, прѣдставителитѣ на мелничарскитѣ съвѣтъ, на селско-стопанската промишленостъ и др.

Въ началото на заседанието прѣдседателя на комисията

е съобщилъ, че тая есенъ, отъ като станало извѣстно, че ще има недостигъ въ реколтата на по вечеото отъ европейскитѣ държави, отъ тогава започнали стѣснително да се подигатъ цѣнитѣ на хранигѣ и, че правителството не могло да не обърне внимание на създаването отъ това тежко положение за потребителитѣ, толкосъ повече, че отъ разни краища на Русия постѣпвали заявления, въ които заявяватъ, че извънредното заскѣване на хранигѣ е станало отчасти вслѣдствие търговската спекулация, отчасти отъ износътъ на хранигѣ въ странство и въ тѣзи заявления мѣжду другитѣ мѣрки, посочвало се е още и на запрѣщането на износа. Относително износа на житото компанията дошла до заключение да се не запрѣщава, а за ржжата и думата не могло да става, тъй като износа на този артикулъ е билъ твърдѣ слабъ и не може да повлияе върху цѣната на хлѣба. Така, че относително вземане мѣрки отъ държавата за понижение цѣнитѣ, всички представители на търговията и индустрията се изказали, че такива мѣрки съ не нужни и нежелателни. Представителитѣ на житната търговия разяснили, че заскѣването е вслѣдствие неурожаа, който не позволява нито на житаритѣ, нито на мелничаритѣ да си набавятъ нужното количество храни, когато пъкъ търсенето се усилвало ежедневно. Противъ взимането мѣрки за понижението на цѣнитѣ на хранигѣ е било изтъкнато и обективното, че земледѣлнитѣ цѣни да покриватъ недоимка си отъ голѣмитѣ цѣни. Нѣкои отъ представителитѣ на земледѣлческата промишленостъ се изказали, че е желателно да се взематъ нѣкакви мѣрки, ако не общи, то поне за ония краища, които винаги иматъ недостигъ отъ храна, а народнитѣ представителитѣ Карякинитѣ посочилъ на необходимостта отъ създаването на държавни хамбари, въ които да се събира храни за такива врѣмена. Най послѣ въ тая комисиона съ биле подигнати, покрай общия въпросъ, и въпроситѣ за желѣзнопътнитѣ тарифи и за мѣропритията по снабдяване вътрѣшнитѣ пазари съ храни, като се улесни прѣвоза, както и за желателнитѣ мѣрки, които трѣбва да се взематъ въ областта на кредита, за облекчаване доставката на храна въ мелничитѣ на ония райони, гдѣто е имало неурожаи и, гдѣто немогатъ да произвеждатъ достатъчно отъ собствена храна и най послѣ за мѣрките, които трѣбва да се взематъ противъ извънмѣрно високитѣ цѣни на печения хлѣбъ.

За да се разгледатъ по успѣшно тия въпроси, общата комисиона се раздѣлила на особени подкомисии.

Въ подкомисията за обективане мѣропритията относително желѣзнопътнитѣ тарифи съ биле поканени да участвуватъ и представителитѣ на частнитѣ желѣзници въ Русия. Тѣ съставената подкомисиона е дошла до заключение съ внушително болшинство, че намалението на тарифитѣ отъ Челябинскъ и другитѣ вътрѣшни центрове въ Русия въ настоящия моментъ е неуждно и безъ никаква полза, защото тая мѣрка, вслѣдствие на понижението на цѣнитѣ, ще подѣлствува неминуемо за тѣхното повишение. Отъ една страна е било изтъкнато съображението, че намалението на тарифитѣ ще прѣдизвика нецѣрпременно повишението на цѣнитѣ въ ония мѣста, които днесъ чувствуватъ изливъ отъ храна (Сибирскитѣ губернии), безъ да повлияе за понижението на тѣзи въ Европейска Русия. Като доказателство за това се е посочилъ факта за чувствителното повишение цѣнитѣ на хранигѣ въ Омскъ и Ново Николаевскъ, при разнесения слухъ само за намалението на тарифитѣ. Отъ друга страна забѣлжано е било, че количеството храни, което ще може да се доведе отъ Сибиръ, независимо отъ голѣмина или малкия изливъкъ на храни тамъ, а само поради слабата прѣвозоспособностъ на севарската желѣзнопътна линия въобще, едва ли би достигвало за цѣла Русия по вече 12—15 милиона пуда. Най послѣ изтъкнато е било съображението, че намалението на тарифитѣ ще се отрази и върху

бюджета на заинтересуванитѣ желѣзници, а вслѣдователно и върху държавното съкровище; изчислено е било, че общитѣ загуби отъ намалението на тарифитѣ ще достигнатъ близо 1 милионъ рубли, (като се счита, че ще се прѣвозатъ 12 милиона пуда минимумъ), отъ които 650,000 рубли само за Сибирската желѣзница. Тѣй че въ резултатъ тая мѣрка, като не ще може да внесе значително изменение въ пазарнитѣ отношения, нѣма да повлияе за намалението на цѣнитѣ, а може да прѣдизвика само затруднения въ търговекитѣ операции. На токова мнѣние съ биле почти всички представители на желѣзнопътнитѣ линии: тѣзи на Ревельскія, Рязанскія, Либавекскія, Одескскія, Саратовекскія, Московекскія и Варшавекскія бурсови комитети, както и представителитѣ на селското стопанство. На свършено противно мнѣние съ биле представителитѣ на Рибинскія бурсови комитетъ. Тѣ забѣлжали, че още отъ сега се започнатъ покупки на американско жито за вътрѣшнитѣ центрове и, че по настоящемъ въпроса съ постави така: нѣма ли намалени тарифи за Рибинскъ, ще се купува американско жито; при намалени тарифи по относително ще бъде да се купува сибирско жито. За намалението на желѣзнопътнитѣ тарифи най-много съ настоявали Киевскитѣ търговци и мелничари.

Въ общото заседание на комисионата, представителитѣ на Вътрѣшното Министерство бѣ поканени да се разгледатъ прѣди всички въпроситѣ за отмѣненето на доплатнитѣ тарифи. Въ както отдѣлно въ тарифната подкомисиона, тая и сега въ общото заседание се прогара мнѣнието, че по улѣтено ще бъде държавата да помогне на земелвата въ избѣтени губернии и градове за купуване на храни, като имъ даде въ помощъ разликата на доплатнитѣ тарифи, което, за да се изпълни ще е потребно извѣстно врѣме, до като се взематъ законодателни мѣрки.

Единъ отъ виднитѣ обозрѣватели по житната търговия въ Русия г. Роховичъ, като взема поводъ отъ тѣзи рѣшения на комисионата, ето какъ се произнася върху настоящето положение.

„За житната търговия въ Русия говорятъ почти всички и представителитѣ на разнитѣ вѣдомства и селскитѣ и градскитѣ съвѣтници и житаритѣ и окръжнитѣ съвѣтници и желѣзничаритѣ, а най-много се занимава съ тая въпросъ печата, като му посвѣтлява дѣле и уводни естатни и фелетони. Въ Русия до сега обикновено е оплаквала противъ низкитѣ цѣни на хранигѣ и най-много обвинявала въ това житаритѣ, които като че ли парочно поддържали низкитѣ цѣни; други се оплакватъ противъ желѣзничаритѣ, които не били достатъчно приготвени и приснособени за масово прѣвозане на хранигѣ, вслѣдствие на което се прѣдизвиквало натрупуването на много храни въ едно мѣсто, което способствувало за понижението цѣнитѣ; трети обвиняватъ банцитѣ и т. п.

Днесъ за днесъ всичко е наопаки: извънмѣрното повишение цѣнитѣ на хранигѣ прѣдизвика оплакване отъ вслѣдъ, особено отъ ония мѣста, които пострадала отъ неурожаа. При такива обстоятелства е наако авторитетното мнѣние на комисионата, а именно, че високитѣ цѣни на хранигѣ съ резултатъ отъ всеобщия неурожаа и отъ тукъ посѣкването хранигѣ на всевѣтския пазаръ; — че за необикновено високитѣ цѣни не съ виновни нито житари, нито желѣзници, нито пъкъ другитѣ фактори.

Народната поговорка казва: „Богъ опредѣля цѣнитѣ“. Цѣнитѣ се опредѣлятъ отъ немолититѣ икономически закони и никакви спекуланти не съ въ положението да пзмѣнитъ тия закони. Производителъ, спекуланта, банкера, желѣзничаритѣ, парходитѣ, потребителъ — всички тѣзи съ само малки шпичета въ огромния и сложенъ механизъмъ на всемирната житна търговия, а тая механизъмъ се управлява отъ закона за търсенето и прѣдложенето. Той диктува своитѣ цѣни на спе-

кулацията, като разнебитва всички сметки. Фактите изъ житната търговия само затвърдяватъ у насъ това положение. Ще се спремъ само на два отъ многото факти, като по заблжителни и характерни.

Тази година, въ началото на лѣтото посѣбитѣ общаваха отлична жетва. Извѣстната бѣха баснословици; оказваше се побивало плодородие. Търговците житари побързаха да продаватъ не избраното още жито въ голѣми количества и на ниски цѣни, като разчитаха да купятъ на съвсѣмъ долни цѣни хранигѣ отъ бъдещата жетва. Тенденцията къмъ понижението на цѣнитѣ бѣ твърдѣ голѣма въ началото на кампанията и още прѣзъ м. Юли се осаждаше въ по-важнитѣ руски мѣстности неправилната тактика а рускитѣ експортѣри да продаватъ успешно на ниски цѣни. За да набавятъ продаденото количество експортѣритѣ сѣ правили масови покупки въ вътрѣшитѣ пазари, гдѣто, също увѣрявали въ снабдене на цѣнитѣ. И експортѣритѣ и житаритѣ въ цѣла Русия се спремъха да понижатъ цѣнитѣ на хранигѣ, безъ да могатъ при всичкитѣ употребени усилия, да сиратъ повишителното движение. Впоследствие всички прѣтърѣбха огромни загуби.

Успоредно съ тоя фактъ ще посочимъ и другъ тоже поучителенъ изъ историята на повишаването цѣнитѣ на хранигѣ въ Америка.

Въ 1898 г. американецъ милионеръ Лейтеръ употребилъ цѣлото си състояние отъ 40 мил. долара въ житна търговия. Той привлекалъ въ търговията си и други капиталисти и образувалъ силенъ синдикатъ, който си поставилъ за цѣль да закупи масови количества храни, та да може да диктува каквито цѣни иска и по тоя начинъ да реализира огромни печалби. За тая си постъпка Лейтеръ сѣкщо заняти на времето; цѣнитѣ почнаха да спадаха и той изгубилъ цѣлото си богатство, като заедно съ себе си разорива и съдружницитѣ си.

Отъ тия два факта се вижда, че житаритѣ не сѣ въ положение да повлияватъ върху цѣнитѣ на житнитѣ производения колкото и да желаятъ тѣ това поцѣлога и заговя ще трѣбва да се сиратъ нападкитѣ върху житната търговия и многобройнитѣ ѣ прѣдставители.

Другъ единъ руски обозрѣвателъ г. Оборинъ, като разглежда въпроситѣ за житната търговия въ Русия, казва че всѣка търговска идѣяна, направена на борбата е попушка на голѣмо количество храни и като такава има спекулативна цѣль. И когато при продажбата на другитѣ продукти може да се разчита на печалба, нормата на която малко много е установена, за житнитѣ цѣни въ дадени слѣчай иѣма прѣдѣлъ. Тукъ сѣкщевува другъ редъ, въведенъ въ търговско правило — тоя на търсенето и прѣдложенето. Тия двѣ нѣща сѣ регуляторитѣ на житното тържище въ извѣстна мѣстность, въ отдѣленъ районъ, или въ цѣла область. Вспѣхо това зависи отъ взаимното и съвокупността на различнитѣ причини: последната жетва, старитѣ запаси, удобността на съобщенията, задграничното и мѣстно търсене.

Има два вида спекулация. Едната, безъ която е невъзможна за сега житната търговия е посредничеството между производителитѣ и потребителитѣ. Въ тая търговия попадатъ мезначаритѣ, посредничитѣ по продажби на хранигѣ (мѣнитѣ) и дребнитѣ търговци. Другия видъ спекулация не е нормаленъ; той особено е прѣдѣленъ, когато народа страда отъ неурожи и за храна на добитакъ си. Въ такива времена търговцитѣ намиратъ благоприятна почва за групане на богатство. Това най-вече става когато запаситѣ сѣ малки а се прѣдвиква голѣмо дирене. Тѣ прѣдварително прѣкупуватъ прѣдложенитѣ храни и се стрѣмятъ да поддържатъ високитѣ цѣни. За частие въ сегашно време такива спекуланти сѣ малко. Тѣзи спекуланти е опасна; тѣ прѣдвиква народно въднение. Нѣщо подобно стана въ Русия, но не толкова отъ

търговцитѣ, колкото отъ землевладѣцитѣ, които задържаха хранигѣ си и ги пуцаха въ продажба на твърдѣ високи цѣни.

Такъвъ родъ търговска спекулация е възможна най-много зимѣ и въ най-отдалеченитѣ и затѣпени мѣста, гдѣто неможе да се прѣнесе храна отъ другитѣ мѣстности. Тамъ е възможно съгласие между търговцитѣ да турятъ произволни цѣни. Въ тѣзи мѣста трѣбва общинскитѣ съвети, даже и администрацията, зорко да слѣдятъ манипулациитѣ на търговцитѣ. Хранитѣ отъ тазгодишната жетва въ Русия, безъ да се гледа на значителния износъ, ще сѣ достатъчни за вътрѣшното потребление. Тамъ се застрашаватъ само отдѣлни райони, гдѣто населението, поради неурожа ще е принудено да купува храна. Сѣкщопитя на хранигѣ сѣкщо твърдѣ тежко се отразява и върху дребнитѣ търговци, защото тѣ не располагатъ съ голѣми капиталы и немогатъ да купятъ онова количество, което имъ е нужно.

Лшото въ Русия е въ неравномѣрното разпрѣделение на запаситѣ, но сега се взематъ редъ мѣрки, за да се снабди населението съ храни и припаси, ако не за до новата жетва, то поне за до на пролѣтъ. Въ печата бѣдетвнето е прѣдставено въ много по голѣми размѣри, отъ колкото е то въ дѣйствителность и, ако продължава така, може да прѣдвиква още по-голѣмо посѣживане на хранигѣ.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА

Допълнителни избори за дѣйствителни членове на Камарата.

Съгласно разпоредбата на Министерството на Търговията и Земедѣлието, на 16 идущи декември ще се произведатъ избори въ слѣдуюцитѣ околии, въ които не можахъ да станатъ такива на 4 ноември:

Русенска селска за 1 дѣйствителенъ членъ.
Тутраканска градека за 1 дѣйствителенъ членъ.

По риболовната конвенция съ Ромъния.

Камарата, ръководена отъ желанието да осветли обществото и Управлението, относително неудобствата и вредитѣ отъ сключената прѣзъ 1901 год. между България и Ромъния конвенция за риболовството по Дунавскитѣ води, бѣ прѣдприела прѣди нѣколко мѣсеци едно изучаване на въпроса, въ резултатъ на което се появи статията ни, напечатана по този въпросъ въ брой 5 отъ вѣстника ни отъ 3 Ноември т. г.

Едновременно съ това, Камарата бѣ поканила по-вооснованитѣ търговски дружества въ крайдунавскитѣ градове да се занимаватъ въ едно най-близо време съ този въпросъ и, като го разгледаатъ отъ гледна точка на мѣститѣ условия и интереси въ всѣки отдѣленъ градъ, да се направятъ постѣпки, гдѣто трѣбва, за съвършеното прѣмахване на риболовната конвенция между Ромъния и България, като прѣдна за нашитѣ интереси.

Сега сѣ задоволително констатираме факта, че на тѣзи покана на Камарата сѣ отзовали Свищовското и Силвотренското търговски дружества като сѣ направили вече съотвѣтитѣ ходатайства въ този смисълъ.

Надѣваме се, прочее, че и въ бъдеще тѣзи дружества иѣма да проучаватъ да се отзоватъ на поканата на Камарата, която тѣ би имъ направила за успѣшение на множеството въпроси отъ народностопански характеръ, очакващи своето правилно разрѣшение въ нашата страна. По този начинъ

ще могат да се създадат по тѣсни връзки между тѣхъ и Камарата за съвмѣстна ползотворна дѣйност.

Научаваме се, че и Тутраканскитѣ граждани, на 18 того сж имали събрание и сж взели рѣшение да се ходатайствува прѣдъ Министерството за отмиѣнето на тази конвенция.

Външната търговия на Княжеството прѣзъ м. Май 1907 год.

Външната търговия на Княжеството прѣзъ мѣсець Май 1907 год. е била достигнала до слѣдующитѣ размѣри:

Вносъ 47,173,413 килограма и 657 бройки на стойност 12,830,547 лева,

Износъ 113,136,520 килограма и 103,826 бройки за 15,568,545 лева.

А прѣзъ първитѣ 5 мѣсеци отъ годината търговията е била:

Вносъ 113,837,143 кгр. и 22,423 бройки на стойност 47,802, 918 милиона, срѣщу 102,046,709 кгр. и 2031 бройка на стойност 42,073,758 лева *прѣзъ 1906 год.*

Износъ 420,341,425 кгр. и 377,962 бройки на стойност 60,648,517 лева срѣщу 266,629,950 кгр. и 267,244 бройки на стойност 44,393,683 лева *прѣзъ 1906 год.*

Навигацията по Дунава.

Съ прѣустановяването на движението на австрийскитѣ и унгарскитѣ параходи по Дунава, се уредиха рефен отъ ромѣнскитѣ пасажири параходи, между Гюргево, Русе, Свишовъ, Никополъ и обратно, до като врѣмето благоприятува, споредъ досегашното разписание.

А отъ Никополъ до Видинъ съобщенията по Българския брѣгъ ще се поддържатъ отъ Българското параходие „Борисъ“.

Окрѣжното писмо на Централния Комитетъ на Българския Търговски Съюзъ.

Комитетъ на Българския Търговски Съюзъ е отпратилъ на 12 того до делегатитѣ на първия търговски конгресъ слѣдующето окръжно писмо:

„Както Ви е извѣстно на 14, 15, 16 минали мѣсець октомври се състоя първия търговски конгресъ въ София. Рѣшенията, които се взеха въ тоя конгресъ считаме за нужно да Ви ги съобщимъ и да Ви помолимъ да направите зависещото отъ Васъ, за да може се реализиратъ ония отъ тѣхъ, които мѣстнитѣ условия биха позволили.

Рѣшенията на конгреса сж слѣднитѣ:

1) Конгресътъ рѣши организирането на търговски дружества въ всички градове — търговски центрове, които дружества да дѣйствуватъ самостоятелно.

2) Въмѣнява се въ дѣлътъ на делегатитѣ-конгресисти отъ градове, гдѣто още нѣма търговски дружества, щомъ се върнатъ на мѣстата си да взематъ инициативата за създаване на такива.

Внѣ отъ това, да се замолятъ Търговскитѣ Камари да дадатъ съдѣйствието си по създаването на търговски дружества въ районитѣ имъ.

3) Всички дружества се обединяватъ въ търговски съюзъ. Съюза се прѣдставява отъ единъ Публиченъ Комитетъ съ съдѣлание гр. София и се състои отъ трима членове на Софийското Дружество и по 2 делегати отъ всеки камаренъ районъ.

4) Този комитетъ, който въ пълния си съставъ се прѣизбира на всеки конгресъ, има за задача да прѣдставява търговската организация, както и да взема инициативата за свикване на общи дружествени конгреси, когато се яви нужда отъ такива, като приготвява и нужнина за това дневенъ редъ.

5) До изработването на специаленъ уставъ за правата и длѣжноститѣ на Постояния Комитетъ, на послѣдния му се даватъ всички права за запазване на общитѣ търговски интереси.

6) За покриването на разноситѣ по функционирането на Комитета ще се отдѣлятъ 10% отъ брутнитѣ приходи на всѣко съюзно търговско дружество.

Комитетъ дава отчетъ прѣдъ конгреса по изразходването на прѣдставитѣ му суми.

7) Прѣпоръчва се изработения отъ Софийското Търговско Дружество проекто-уставъ за образецъ на до сега образуваниитѣ търговски дружества и на тѣхъ, които нѣ бѣдате ще бѣдатъ организирани, съ изключение чл. чл. 4, 5, 23 и 24.

Като се надѣваме, че Вие ще положите нужно етарание за осъществението на хубавитѣ и безпирно полезни рѣшения на конгреса, молимъ Ви, прочее да направите всичко потрѣбно за да се основе по-скоро търговско дружество въ града Ви, което, съгласно рѣшението на конгреса да влезе въ сношения съ нашия Комитетъ. Съ тази Ваша дѣятелностъ Вие ще принесете една дѣйна услуга на съюзното дѣло, за която прѣдварително Ви изказваме нашата благодарностъ“.

Изъ дѣятелността на Силистренското Търговско Дружество.

Силистренското търговско дружество, въ извънредното си общо събрание, държано на 18 ноември н. г., въ което като е обекдило въпроса за необходимостта отъ телефонно съобщение е рѣшило да се ходатайствува най-настоятелно прѣдъ Министерството на Обществениитѣ Сгради, Палатата и Съобщенията за свързването на гр. Силистра съ общата телефонна мрѣжа въ Княжеството.

Града Силистра днесъ е единъ отъ най-крупнитѣ износни пунктове по Дунава, който обслужва дѣлата Делиорманека мѣстностъ, забѣлжителна съ голѣмото си плодородие и разнообразието на произведенията. И за да се осигури въ бѣдате по-бързото развитие на това пристанище потрѣбно е да се свърже града съ телефонно съобщение съ всичкитѣ по важни градове на Княжеството. За развитието на свърѣмнатата търговия сж необходими бързи съобщения, каквито на града Силистра сега му липсватъ.

Като имаме това прѣдъ видъ, Камарата ще подкрѣпи гдѣто трѣбва справедливото искане на силистренци.

Разпоредби до митницитѣ.

Министерството на Финанситѣ, въ желанието си да даде възможностъ на търговцитѣ и комисонеритѣ да поспекуватъ въ ерока прѣдвиденъ въ чл. 168 отъ закона за митницитѣ, сумитѣ, които по погрѣшка сж надплатили, разрешава на управителитѣ на митницитѣ за напрѣдъ при всѣко получаване изложенята на контролното бюро по провѣрката на декларациитѣ и пажитишкитѣ квитанции, да увѣдомяватъ писмено, въ случаетѣ когато иматъ надвзети суми, търговцитѣ, за да се явятъ въ митницата и си ги получатъ.

Шестъ мѣсециня ерокъ прѣдвиденъ въ помѣнатия членъ ще се счита отъ датата на това съобщение, а не отъ датата на запащането, защото за етаналата грѣшка, търговцитѣ не могатъ да знаятъ, прѣди декларациитѣ да бѣдатъ провѣрени отъ контролното бюро.

Надвзетитѣ суми ще оставатъ въ полза на съкровището само въ случаетѣ, когато търговцитѣ, слѣдъ като сж били поканени, не сж се явили въ 6 мѣсецень ерокъ отъ датата на съобщението, да си ги поискатъ.

Съгласно телеграмата, на Финансовото Министерство отъ 20 того подъ № 33253, разрешава се антропоизирането на петролъ въ Русе въ количествъ не по-малки отъ 25,000 каси за всѣки отдѣленъ случай.